

Kur'an-ı Kerim'in Çeşitli Dillere Çevrilmesi ve Yayınlanması

Onun önemli icraatlarından biri de Kur'an-ı Kerim'in dünyanın bazı önemli dillerine tercüme edilmesi olmuştur ki, bu sayede Arapça bilmeyenlere bu mükemmel kitabın nuru ve hikmeti kendi dillerinde ulaştırılabilsin. Bu işe III. ve IV. Halife devrinde devam edildi. İlk önce yüce Kur'an'ın İngilizce tercümesi yayınlandı, ardından tefsiri. Hilâfeti döneminde 14 farklı dilde tercüme sürüyordu.

Yabancı Ülkelerde Camiler İnşa Edilmesi

Ahmediye Cemaati'nin temel amacı yüce Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.v)'in talimatını yaymak ve onları tatbik ederek insanlığı maneviyatın ve masumiyetin doruğuna çıkarmak idi. Bu amaca ulaşmak için, cemaat nerede oluştuysa orada merkezler ve camiler inşa edildi. Bu camiler aynı zamanda manevî ilim ve terbiye hizmeti veren akademilerdir. Hilâfeti döneminde yabancı ülkelerde de birçok cami yapıldı.

Ahlâki Talim ve Terbiye

Dini yayma faaliyetleri yanında cemaatin ahlâki talim ve terbiyesi hususunda bir hayli emeği oldu. Bu yönde bazı icraatları şöyle sıralanabilir: Hilâfetin ilâhi nizamını sağlam temeller üzerine oturttarak dedi ki:

“Hilâfet rahmanî nûrun bir kaynağı ve meşalesidir. Hilâfete sımsıkı sarılın”.

Yine dedi ki:

“Dostlar!. Benim son nasihatim olsun ki, bütün nimetler hilâfettedir. Peygamberlik bir tohumdur, onun arkasından hilâfet onun rahmetini dünyanın dört bir yanına saçar. Meşru hilâfete sımsıkı sarılın ve onun nimetlerini dünyaya saçın. Allah size merhamet eder ve sizi bu dünyada da aziz kılar.”

Cemaati istikrar ve intizama kavuşturmak için merkezî ve mahallî encümenler tayin etti ve daha iyi faaliyet göstermek için Kadiyan Sadr Encümen-i Ahmediye himayesi altında çeşitli önemli bakanlıklar (nezaretler) kuruldu.

- Davet ve Tebliğ Bakanlığı.
- Tâ'lim Bakanlığı.
- Umur-u Amme Bakanlığı (Kamu Maslahatı).
- Beyt-ül Mal (Maliye) ve
- Uliâ (üst) Bakanlığı, bütün hepsinin üstünde; cemaatin tüm bölümlerini görüp gözeterek yol göstermek ve yönlendirmek için. Onları geleceğin önemli atamalarını ve sorumluluklarını başarıyla yüklenbilme kabiliyeti kazandırmak için cemaatte müstakil örgütler teşkil edildi:
- 40 yaş üzeri erkekler için Ensarullah Örgütü.
- 40 yaş altı genç erkekler için Hüddam-ül Ahmediye Örgütü.
- 15 yaş altı erkekler için Etfal-ül Ahmediye Örgütü.
- Kadınlar için Lacna İmaullah Örgütü.
- Kızlar için Nasirat-ül Ahmediye Örgütü. Tüm bu örgütler vasıtasıyla sabit zemin üzerinde asıl ahlâki ve nizamî ta'lim icra edildi.

Cemaatin Hindistan'dan Hicreti

1947’de ülke bölününce diğer Müslümanlarla birlikte Ahmediler de Pakistan’a göç ettiler. Birlik, beraberlik ve bütünlüklerini temin etmek için Rabvah adlı büyük bir şehir kurup orada idare binalarını, okullarını, yüksek okullarını ve muhtelif hizmet binalarını tekrar inşa ettiler ve tekrar düzenlediler. Hayatın bütün diğer ihtiyaçları için de gereği yapıldı. Müslîh-i Mev’ud Hazretleri Rabvah için şöyle diyordu:

“Şaşıyorum.. Nedir bu güç, sizi hükümetin ikâmete elverişli hale getiremediği bir yere getirip te orada yaşayabilmenizi sağlayan. Rabvah’ı görünce insan Allah’ın Hz. İbrahim (a.s) ve oğlu Hz. İsmail (a.s) vasıtasıyla Mekke’nin temellerini yeniden atışı aklıma geliyor.” (El Fazl, 26 Kasım 1961)

Cemaatin Fedakârlıklar için Seferber Edilmesi

Müslîh-i Mev’ud Hazretleri cemaatin mâli yapısını, yardım ve bağışlar için çeşitli çağrı ve tasarıları hayata geçirmek suretiyle çok sağlıklı bir zemin üzerinde yeniden düzenleyip sağlaştırdı. Bunlardan bazıları aşağıdadır:

1. 12 Nisan 1914’de Hindistan’ın bütün şehir ve kasabalarına İslâm’ı va’zetmek için mübelliğler yollanması amacıyla Terakkî-i İslâm Encümeni’ne mâli yardımlar yapılması için çağrıda bulundu. Bunun için yıllık 12.000 rupilik bir masraf belirlendi. Cemaat çağrıya şevkle icabet etti.

2. Minaret-ül Mesih’in tamamlanma kampanyası; Kasım 1914’de II. Mesihî Halife Hazretleri (a.s) Minaret-ül Mesih’in tamamlanması için cemaate mâli katkı çağrısında bulundu. Neticede minare aralık 1916’da tamamlandı. [El Fazl, 28 Aralık 1916]

3. Dinî vaaz ve telkin faaliyetleri için kadınlara mâli seferberlik çağrısı; Aralık 1916’da hareketin bayanlarına hitaben, hibe ve bağışlardaki fiilî durumun şimdiye kadar çeşitli dinî ihtiyaçların karşılandığı aylık 8.000 ilâ 10.000 rupi arası meblağın sadece erkekler tarafından sağlandığı; fakat yabancı ülkelerdeki tebliğ faaliyetlerinin masraflarının artmasından dolayı tahminen her ay 500 rupiye daha ihtiyaç olduğunu dile getirdi [16 Aralık 1916, El Fazl ilâvesi]. Allah (c.c) lütfuyla cemaatin bayanlarına Huzur’un çağrısına icabet etmeyi nasip eyledi ve onlar kalan masrafı karşılamının sorumluluğunu kendi üstlerine aldılar.

4. Londra Camiî için bağış çağrısı – 7 Şubat 1920’de cemaati Londra’da bir cami inşa etmek

için katkıda bulunmaya çağırıldı. Ahmedi'ler istek ve coşku dolu bir icabette bulundular. [Tarih-i Ahmediyet, Cilt:V, Sayfa:258]

5. "Galler Prensi'ne Bir Armağan" kitabının yayını için çağrı; Sonradan Kral VIII. Edward olarak tahta çıkan Galler Prensi Aralık 1921'de Hindistan'ı ziyaret etti. Müslih-i Mev'ud Hazretleri (r.a) Majesteleri Galler Prensi'ne münasip bir hediye sunulması teklifinde bulundu. Bu çağrıdan sonra Huzur Prense İslâm'ı talimatları tanıtan "Galler Prensi'ne Bir Armağan" adlı bir kitap yazdı. 20.000'i aşkın cemaat mensubunun fert başına 1 âna (Rupinin 1/16 'sı) katkı sağlamasıyla bu kitap basıldı. 27 Şubat 1922'de bir Ahmediye heyeti kitabı düğmelerle süslü gümüş bir tepsi içinde Prens'e takdim etti.

6. Londra Wembley Konferansı'na iştirak; Huzur az sayıda hüddamın eşliğinde Wembley Konferansı'na katılmak üzere İngiltere'ye hareket etti. Bütün masraflar cemaat tarafından karşılandı. [El Fazl, 16 Temmuz 1925]

Tahrik-i Cedid:Bu önemli kampanya sayesinde bütün dünyada Ahmediye İslâm merkezleri açıldı. 1934'de Meclis-i Ahrar (Hindistan Müslümanlarının bağımsızlık hareketine karşı faaliyet gösteren yobaz mollaların bir örgütü –Mütercim-) iyi hazırlanmış bir fesat tertibi çerçevesinde Kadiyan'da toplantılar düzenleyerek fitne çıkarmak için bazı gönüllülerini gönderdi. Büyük gürültü, velvele ve davul sesleriyle Kadiyan'ı yerle bir edeceklerini ilân ettiler. Ülke genelinde de cemaat için ortam gerilmişti. Hükümet de bu unsurlara arka çıkıyordu. Bütün güçler Ahmediyet'e karşı birleşmiş gibi görünüyordu. Ama bu mukaddes cemaatin temelleri bizzat Alemlerin Rabbi'nin Kendisi tarafından atılmıştı. Muhalefetin sert ve acı rüzgarı karşısında Ahmediyet'in hoş ve tazecik fidanını koruma tedbirini alacak olan da bizzat Allah (c.c)'ın Kendisi'ydi. Meclis-i Ahrar'ın çirkin emelleri göz önüne serilince Allah (c.c) seçilmiş kulunun eliyle, sadece düşmanlarının tuzaklarını boşa çıkarmakla kalmayan, aynı zamanda kısa bir zaman zarfında Ahmediyet'in doğruluğunun ortaya çıkmasını ve onun manevî fetih ve üstünlük sancağının sapasağlam yükseklerle asılmasını sağlayan devasa bir "Tahrik-i Cedid-i Umumiye" kampanyası başlattı.

Bu kampanya **cemaatin her ferdinin Allah'ın teklifini kabul ettirmek, Yüce Peygamberimiz (s.a.v)'in itibarını ona iade etmek, İslâm'ın doğruluğunu ispat etmek ve faziletli bir toplum meydana getirmek için önce kişinin kendi yaşam ve davranışında somut, hissedilebilir ve belirgin bir değişime sebep olmasının kaçınılmaz olduğu hususunda ikna edilmesini sağlamış olan kapsamlı, herkesi kucaklayan tedbirler içermekte ve 27 talebe dayanmaktaydı.**

Müslîh-i Mev'ud Hazretleri (r.a) başlangıçta cemaatten sadece 27.500 rupi talep etti. Cemaat sadece 1,5 ayda nakit olarak 29.712 rupilik bir bağış yaptı. İlk yılda 103.000, ikinci yılda 110.000, üçüncü yılda 140.000 rupi arz edildi. Başlangıçta bu kampanya isteğe bağlı ve sadece 3 yıllık idi. Sonradan 7 yıla, ardından 10 yıla çıkarıldı. 10 yıllık süreç tamamlanınca Huzur tarafından tekrar 19 yıla çıkarıldı ve 1953'de 19 yıl geçince Huzur kampanyayı devamlı hale getirdi. Bu kampanya himayesinde tebliğ faaliyetleri başka birçok yabancı ülkeye yayıldı.

Vakf-ı Cedîd

Aynı şekilde Vakf-ı Cedîd kampanyası da her tarafa öğretmenler atamak suretiyle Hindistan ve Pakistan'ın her köyünde, kasabasında ve şehrinde, cemaatin tebliğ ve ıslâh faaliyetlerini ilerletmek için hayata geçirilmişti. Bu kampanyanın tanıtımı 27 Eylül 1957'de yapılmıştı.

Yurt Dışı Seyahatleri

II. Mesihî Halife (r.a) omuzlarında hilâfetin sorumlulukları dolayısıyla iş yükü aşırı olmasına rağmen, Avrupayı iki defa ziyaret etti. İlki 1924'de 12 kişilik bir heyetle birlikte Şam, Filistin ve Mısır'da durup bu yerlerin her birinde kısa molalar vermek suretiyle, İtalya ve Fransa üzerinden Wembley Konferansı'na katılmak için İngiltere'ye ulaştı. Yolculuğu esnasında İtalya'da Mussolini ile görüştü. Londra'ya ulaştığında ziyareti medyada büyük yankı uyandırdı. Birçoğunda fotoğrafları da yayınlandı ve İngilizler Huzur'u olağanüstü bir coşku ve sıcaklıkla karşıladılar.

23 Eylül 1954'de Çavdarî Muhammed Zaferullah Han, Huzur'un "Ahmediyet - Hakikî İslâm" adıyla bir kitap halinde yayınlanmış olan makalesini konferansta okudu. Okuma bittiğinde salon alkış ve "Yaşal!" sesleriyle yankılanıyordu. Başkan, makalenin başarısını övgü dolu sözlerle kutladı. İngiltere'de bulunduğu sırada Huzur 19 Ekim 1924'de Ahmediye Camii'nin temelini attı. Temel atma törenine İngiltere'nin güzide şahsiyetleri yanında bakanlar, büyükelçiler, diplomatlar, Japonya, Suriye, Çekoslovakya, Etiyopya, Mısır, Amerika, İtalya, Avustralya ve Macaristan'ın ileri gelen diğer şahsiyetleri dahil olduğu halde mümtaz vatandaşlar da iştirak ettiler. Dört aylık bir gurbetten sonra Huzur çok büyük ve eşsiz bir başarıyla vatana geri döndü. Huzur'un çıktığı ikinci seyahat 1955 Nisan ayının ilk haftasına denk gelir. Bu seyahatinde Huzur Şam ve Lübnan'dan geçerek Cenevre'yi ziyaret etti; oradan da Zürih, Hamburg ve Lahey üzerinden Londra'ya vardı. Kendisine yapılan bir suikast teşebbüsünün ardından çektiği

rahatsızlığı tedavi ettirmek bu yolculuğun önde gelen amacıydı. Fakat Huzur hastalığına rağmen Avrupa'da çeşitli Ahmedî merkezlerin açılışını yaptı. Her gittiği yerde insanlarla ferdi olarak veya topluca görüşmeler yaptı. Şam'da Cuma hutbesini Arapça, Avrupa ülkelerinde ise İngilizce olarak verdi. Londra'da bulunduğu sırada Huzur bütün ülkelerdeki tebliğ çalışmalarını üzerine tarihî bir toplantı düzenledi.

Toplantı 22-23 ve 24 Temmuz 1955'de yapıldı. Huzur bu toplantıda İslâm'ı tebliğ faaliyetlerinin genişletilmesinin, Kur'an-ı Kerim'in tercüme ve yayınının, camiler inşa edilmesinin, yeni mübelliğler yetiştirmek için okullar ve ilâhiyat fakülteleri açılmasının acil zarureti üzerinde doğdu. Bu seyahat 6 ay sürdü. 52 yıllık uzun hilâfet dönemindeki daha birçok başarının altında onun imzası vardır. Kendisi bilhassa meclisin "İşbirliğine Hayır Hareketi" sırasında Müslümanlara siyasette kılavuzluk edip dikkatini "Harican" lara ve listeye girmiş sınıflara adayarak Malkanas'daki "Şüddî" hareketine karşı mücadele etti. "Simon Komisyonu" ve "Yuvarlak Masa Konferansları" sırasında ulusa kıymetli yazı ve konuşmalarıyla yol gösterdi. Cemaatler arasında barış, uzlaşma ve iyi niyet tesis etmek için çeşitli inançlardan konuşmacıların düzenli aralıklarla kendi dinlerinin ve din kurucularının talimatları üzerine ortak bir kürsüden konuşmaya davet edildikleri "Din Kurucuları Günü" toplantılarını ihdas etti. Hilâfetinin ilk yılında yazdığı "Hakikat-ül Nübüvvet" adlı kitabında o şöyle sesleniyordu:

"Cahil insanlar bizi, Va'dedilen Mesih'in bir peygamber olduğuna inanıyoruz diye İslâm'ın Yüce Peygamberi (s.a.v)'ne hakaret etmekle suçluyorlar. Onlar birinin kalbinin içini nasıl bilebilirler? Bizim Yüce Peygamberimiz (s.a.v)'e karşı hissettiğimiz derin muhabbet ve yüksek hürmetin derecesini nasıl ölçebilirler. Yüce Peygamber (s.a.v)'in aşkı ile kalbimin nasıl yanıp tutuştuğunu ne bilir onlar? O benim hayatım, canım, özlemim. Benim namus ve şerefim ona köleliktedir.. Onun pabuçlarını taşımak benim için saltanat tahtını taşımaktan daha azizdir. Yedi kıtaya hükmetmek onun evini süpürmenin yanında bir hiçtir. O Allah-u Teâla'nın sevgilisi. Niye ben onu sevmeyeyim ki? O Allah-u Teâla'nın habîbi, öyleyse niye ben onun ahbablığını aramayayım ki? Benim halet-i ruhiyemi Va'dedilen Mesih (a.s)'in şu beyti çok iyi ifade ediyor: "Allah'tan sonra Muhammed aşkıyla mest olmuşum ben; Eğer bu kâfirlikse şahidimdir Allah, en büyük kâfir olmuşum ben"

Beni nübüvvet kapısının artık tamamen kapandığı inancının yanlış olduğunu ispatlamaya zorlayan sadece Yüce Peygamber (s.a.v)'e olan sevgimdir. Asıl bu inanç Yüce Peygamber (s.a.v)'e karşı bir hakaret ve saygısızlıktır.

"Şüphesiz Allah bu peygambere rahmetini indirmektedir. Şüphesiz O'nun melekleri de kendisine dua ediyorlar. Ey iman edenler! Sizler de bu peygambere hep salâvat getirin, ona duâ edin (ve büyük coşkuyla) kendisine esenlikler dileyin."

(33:57)

Yazan: Molvi Beşir Ahmed Dehlevî

